

РЕШЕНИЕ

№ 3524

гр. София, 02.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2142** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

6

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. Б. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] срещу заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/846 от 20.11.2019г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – Л., потвърдена с решение № 22-РД06-0003 от 03.01.2020г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. – град.

В жалбата са наведени доводи незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие на материалния закон и с целта на ЗСП. Жалбоподателката счита, че отговоря на законовите условия за получаване на помощ за отопление с електроенергия. Сочи, че към момента не притежава идеални части от недвижима собственост, която може да бъде източник на допълнителни доходи. С оглед на изложеното се иска от съда отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично, поддържа подадената жалба и моли оспорената заповед, като незаконосъобразна да бъде отменена. Не претендира разноси по делото.

Ответникът - Регионална дирекция „Социално подпомагане“ - С. – град – редовно уведомена, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по

жалбата.

Административен съд София – град, Трето отделение, 70-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и от правна страна следното:

Съдебното производство е образувано по жалба, подадена от Н. Б. П.. Предмет на жалбата е заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/846 от 20.11.2019 г, издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“ – Л., потвърдена с решение № 22-РД06-0003 от 03.01.2020 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. – град, с която на основание чл. 13, ал. 2 от ЗСП, чл. 4, ал. 4 и чл. 3, ал. 3 от Наредба № РД 07 – 5 от 2008 г. на министъра на труда и социалната политика на жалбоподателката е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2019 – 2020 г., а именно за периода от 01.11.2019 г. до 31.03.2020 г.

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-Ц-17/846 от 29.10.2019г. на Н. Б. П., с която е поискано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия.

Със социален доклад извършен след социална анкета по повод подаденото от жалбоподателката заявление – декларация е установено, че лицето отговоря на декларираното в заявлението семейно и здравословно положение. По отношение на доходите на лицето е посочено, че са били налице получаване на доходи от пенсия за инвалидност, прекратена с разпореждане на ТП на НОИ – С. град считано от 01.01.2019 г. В докладът се сочи, че след направена служебна проверка в Дирекция „Общински приходи“ към Столична община и Дирекция „Общински приходи“ към [община], както и справка в Служба по вписванията, се установило, че жалбоподателката П. е собственик на два апартамента в [населено място] и и един недвижим имот в [населено място] дол. При направената служебна проверка в Агенция по вписванията – Имотен регистър се установило, че жалбоподателката притежава и поземлен имот 291, 000 кв.м. и етаж от жилищна сграда, която се намира на [улица]. На 06.11.2014 г. била заличена наложена възбрана на таванско помещение с площ 61,000 кв.м., което е самостоятелен обект с местонахождение [улица]. Отделно от това е посочено, че Н. П. получава средномесечен доход за отопление от пенсии в размер на 164,84 лв., както и, че при посещение от социалните работници не бил осигурен достъп на трети и четвърти етаж, както и на таванското помещение. От доклада става ясно, че Н.П. притежава и движимо имущество – л.а. с рег. [рег.номер на МПС] . Изрично е констатирано, че в молбата – декларация Н. П. е декларирала, че е собственик на единствено жилище, състоящо се само от две помещения, находящо се на [улица]. Социалните работници са приели, че притежаваните имоти могат да бъдат източник на доходи. Въз основа на тези констатации, са обобщили, че на основание чл. 13, ал. 2 от ЗСП следва да и бъде отказана целева помощ за отопление, тъй като имотите могат да бъдат източник на доходи.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок , подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидените от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл.13, ал.2, вр. ал.1 ЗСП, не се констатира и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 12, ал.2 от ЗСП социалните помощи, сред които и целевите се отпускат след преценка на : 1. доходите на лицето или семейството ; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление – декларация , подадено от нуждаещите се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социалната анкета. Отказът за отпускане на социални помощи задължително се мотивира. (чл.13 от ЗСП).

Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета – чл.13, ал.2 от ЗСП, като право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона и Наредба № РД -07-5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление.

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2 ал. 1 от Наредба № РД – 07 – 05 от 16.05.2008 г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата – декларация да е по – нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и лицето да отговаря на условията на чл. 10 и 11 от ППЗСП. Съгласно §3 от ДР на Наредба № РД – 07 – 5 от 16.05.2008 г. „диференциран минимален доход за отопление“ е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление на всяко лице съобразно възрастта, семейното положение и здравословното състояние, определена по реда на чл.2, ал.4 от Наредба № РД – 07 – 5 от 16.05.2008г.

Месечният размер на целевата помощ за отопление се определя на база левовата равностойност на 350 квтч електроенергия, от които 250 квтч дневна и 100 квтч нощна електроенергия, по осредената крайна продажна цена на електроенергия за битов потребител в началото на отоплителния сезон , съгласно чл. 3, ал.1 от Наредба № РД – 07-5 от 16.05.2008 г.

В конкретния случай видно от съдържанието на процесната заповед, целевата помощ за отопление на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателят не отговаря на условията на посочената по – горе Наредба във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП – притежава недвижима собственост или идеални части от нея – два апартамента, находящи се в С. , придобити чрез завещание , а някои идеални части от

тях с договор за продажба , етаж от жилищна сграда, както и вилен имот и движимо имущество – л.а с рег. [рег.номер на МПС] , като тези имоти могат да бъдат източник на доходи.

Изискването на чл. 10, ал. 1, т. 1 ППЗСП е обитаваното жилище да е единствено за семейството, а в чл. 10, т. 4 от ППЗСП се съдържа и друго изискване, което следва да се прилага във вр. с т. 1: да не притежават движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, с изключение на случаите по т. 1, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите , които служат за обичайно потребление на лицето или семейството.

От приложената справка за лицето Н. Б. П. от Агенция по вписванията – Имотен регистър и Дирекция „Общински приходи“ към [община] за периода 06.07.2001 г. – 07.09.2015 г. /лист 20 от делото/ е видно, че чрез завещание и договор за продажба Н. П. е придобила два апартамента и поземлен имот с площ по документи – 239.400 кв.м., както и етаж от жилищна сграда, а през 2014 г. била заличена и възбраната върху таванското помещение от апартамента на [улица], което представлява самостоятелен обект с площ – 61, 000 кв.м. Цитираните имоти са изключителна собственост на жалбоподателката.

Отделно от това в оспорената заповед, както и в мотивите на решението, с което е потвърдена, административният орган, въз основа на справка в Служба по вписванията, в Дирекция „Общински приходи“ към Столична община и в Дирекция „Общински приходи“ към [община] е констатирал, че жалбоподателката е собственик на недвижими имоти в [населено място]. Един апартамент на втория етаж на [улица] друг на четвъртия етаж, в същата сграда. Жалбоподателката притежава и вилен имот в [населено място] – 60 кв.м. със земя към него – 1930 кв.м. Към двата апартамента находящи се в [населено място], ул. С. Т.“ № 21, обособени като самостоятелни помещения принадлежат недвижими имоти: таванско помещение с площ 61 кв.м., мазе № 1 с площ 17, 92 кв.м., мазе № 2 с площ 21,14 кв.м., за които жалбоподателката е представила покана за доброволно изпълнение, от която се вижда, че върху имотите е наложена възбрана. От справката в имотния регистър става ясно, че на 06.11.2014 г. е била заличена възбраната върху таванското помещениена [улица]. На 07.09.2015 г. Н. П. придобила етаж от жилищна сграда, находяща се на [улица].

С оглед на изложеното настоящия съдебен състав на съда, намира, че изводите на Директора на РДСП – С. – град за отказ за отпускане на целева помощ за отопление са обосновани и законосъобразни, изцяло кореспондиращи с доказателствата по делото. От приложените справки от Агенция по вписванията – Имотен регистър, безспорно се стига до извода в оспорения акт, че е налице друга недвижимата собственост и/или идеални части от нея, която може да бъдат източник на доходи. В случая е налице основанието по чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, мотивирало административния орган да откаже предоставянето на целева помощ за отопление.

Наличието на правото на собственост в патримониума на Н. П. на гореописаните недвижими имоти обуславя възможността и да се сдобие с допълнителни доходи: същата би могла да продаде част от тях, да ги отдаде под наем или да се разпорежи по друг възмезден начин с някои от тях. В нормативната уредба не е предвиден критерий в какъв размер трябва да са тези доходи, поради което е напълно ирелевантен размера на насрещната парична престация на евентуалния

контрагент. С оглед на това административният орган правилно е отказал търсената помощ по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 2 от Закона за социално подпомагане, предвид констатираната пречка за това – неизпълнение на условието по чл. 10, ал.1, т. 4 от ППЗСП. За да възникне право на социална помощ едно от изискванията на цитираната норма е подпомаганото лице да не притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на доходи. Това изискване е императивно и неговото наличие представлява отрицателна материалноправна предпоставка от категорията на абсолютните за предоставяне на исканата помощ – т.е. препятства възникването на субективното право на целева помощ за отопление.

Социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи за задоволяване на основни жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество. Право на социално подпомагане имат българските граждани, когато поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежаваното имущество да осигурят задоволяване на основните си жизнени потребности. В случая, след като е налице отрицателна предпоставка по чл.10, ал.1, т.4 от ППЗСП, за лицето не е възникнало правото на целева помощ за отопление по чл. 2, ал.1 от Наредба № РД – 07 – 5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Следователно оспорената заповед, с която компетентния административен орган е отказал на Н. П., отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2019/2020 г., е материално законосъобразна.

Предвид това, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът не дължи произнасяне по разноски, тъй като страните не са направили искане за присъждане на разноски.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - С. град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Н. Б. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/846 от 20.11.2019 г. на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с която е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2019/2020 г., потвърдена с Решение № 22-РД06-0003 от 03.01.2020 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 13, ал. 7 (Нова - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г/ от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: